

Jan de Witt is onthuld, kan dezelfde rechtvaardigheid geschieden jegens de nagedachtenis van den Landsadvocaat". Groen sprak, merk ik terloops op, in stelling 12 over: „ter plaatse waar (Van Oldenbarnevelt) onthoofd is" – in zoverre is dit beeld dus niet de vervulling van zijn wens. Wel is het een beeld in zijn geest. Dat blijkt uit het volgende:

„Niemand denkt eraan de verdeeldheid te doen herleven, welke de naam van Van Oldenbarnevelt in het geheugen roept. Het is het voorrecht van den nakomeling, dat hij gebeurtenissen en personen beoordelen kan, zonder dat de blik door haat of partijdrift wordt verduisterd. Zien wij aldus op het verleden terug, dan merken wij, dat, in de grote lijn der historie, de opgang der staten vaak gelijkelijk is bevorderd door den gevallen in den partijstrijd als door den overwinnaar, dat beiden – elk in het tijdperk zijner macht – de grootheid van het vaderland hebben gediend".

En: „Aan het Huis van Oranje is Nederland onschatbaar veel verschuldigd, maar dat de Republiek een rol van grote beteekenis op het wereldtoneel heeft vervuld, dat is mede te danken aan de beste vertegenwoordigers van die bekwame, klassiek gevormde, wellicht hooghartige, maar over het geheel verdraagzame regentenklasse, die in de steden met het bestuur vertrouwd geraakt, staatslieden heeft voortgebracht van den eersten rang".

Volgde de wens, dat op het voetstuk zou worden aangebracht: „Een man van grooten bedrijve, arbeidzaamheid, geheugen en beleid: ja buitengewoon in alles", de mededeling „Ge ziet hier den landsadvocaat op gevorderden leeftijd, leunend op een stok", en het citaat uit Vondels Stoksken. Het slot luidde: „Dit beeld moge... de herinnering levendig houden aan een der grootste Nederlanders, aan een man die in den morgenstond van ons onafhankelijk volksbestaan al zijn arbeid en gaven aan zijn land gewijd en deszelfs vrijheid gered heeft".

Van oppositie is in 1920 geen sprake geweest. Wat in de notulen van B. en W. vermeld staat over een onderwijzer aan een openbare school, die een proces-verbaal had gekregen wegens het in de nachtelijke uren van 20 op 21 december vernielen van de krans, bevestigd aan Van Oldenbarnevelt's beeld, en die deswege door wethouder De Zeeuw onderhanden zou worden genomen, blijkt met oppositie niet te maken te hebben: het was, schreef me de